

СТРУКТУРА ІНВЕСТИЦІЙ У ВИРОБНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ: СУЧАСНИЙ СТАН

З розвитком ринкових відносин джерела фінансування інвестицій стають усе більш різноманітними, а самі інвестиції грають дуже важливу роль в економіці. Інвестиції об'єктивно потрібні для стабільного розвитку економіки, забезпечення стійкого економічного зростання. Інвестиційний процес зумовлює економічний потенціал країни в цілому. У свою чергу економічна діяльність окремих господарюючих суб'єктів залежить значною мірою від об'ємів і форм здійснюваних інвестицій. На рівні компанії інвестиції сприяють: стабілізації її фінансового стану, розвитку і стійкості компанії, оновленню основних фондів, підвищенню конкурентоспроможності підприємства. Інвестиції і виробництво тісно взаємозв'язані між собою: інвестиції в основний капітал визначають динаміку виробництва, в той же час спад виробництва обмежує можливості інвестування.

Негативний вплив на розвиток промислового комплексу, зниження виробництва останніми роками було пов'язано із впливом фінансової кризи. Промислові підприємства і організації зазнавали фінансові труднощі у зв'язку зі зниженням об'ємів реалізації готової продукції із-за падіння споживчого попиту, зростанням вартості імпортованих комплектуючих виробів, збільшенням термінів розрахунків за поставлену продукцію і послуги, а також ускладненням умов доступу до фінансових ресурсів.

Питанням розгляду важливості інвестицій та їх структури у виробничих організаціях присвятили свої роботи Третьяков К. А. [1], Булгаков Д. [2], Акулов В. Б. [3], Семенов С. С. [4], Изряднова О. [5], Дасковский В. Б., Киселёв В. Б. [6], Шихвердиев А. П. [7], Даниленко А. А. [11]. В деяких з цих робіт [6; 4] більш детально розглянуті власні джерела фінансування діяльності підприємств та здійснення інвестиційної діяльності підприємств в умовах їх нестачі.

Існуючі дослідження структури інвестицій на вітчизняних підприємствах більш спрямовані на відображені ситуації в докризовий період, тому сьогодні, коли економіка нашої країни поступово зростає, важливим напрямком дослідження цієї проблеми є аналіз сучасного стану та існуючих тенденцій в структурі інвестицій у виробничих організаціях. Саме аналіз сучасного стану структури інвестицій на підприємствах України є головною метою даної статті.

У нормальних умовах розвитку основна частина коштів спрямована в реальний сектор економіки, це надійно і вигідно. Це пов'язано, передусім, з тим, що інвестиції визначають зростання фірми, її положення на ринку. Кожне підприємство знаходиться під постійною дією конкурентного середовища, тому для кожного з них необхідною умовою збереження і зміцнення позицій на ринку є оцінка необхідних об'ємів інвестування і з урахуванням їх об'єму визначення можливих джерел фінансування, у тому числі можливості мобілізації засобів у рамках національної економіки.

Розвиток будь-якого підприємства безпосередньо пов'язаний з відтворенням основних фондів з огляду на те, що задоволення виникаючих суспільних потреб вимагає реконструкції, технічного переозброєння існуючих основних фондів або створення нових, здатних давати необхідну продукцію. Для досягнення цієї мети потрібні додаткові ресурси, капітал (інвестиції)[1]. Саме інвестиції в основний капітал вважаються основою для організації матеріальної бази будь-якої компанії. Вони припускають використання грошових ресурсів з метою формування і постійного відтворення засобів основного фонду, спрямованих на процеси розширення, удосконалення і оновлення об'єктів, які потрібні для здійснення підприємствам своєї діяльності.

Останнім часом основним завданням інвестицій в основний капітал стає підтримка і стабілізація платіжного балансу компанії, оскільки вони залишаються одним з найважливіших елементів фінансування діяльності підприємства.

Залучення інвестицій в основний капітал є одним з найважливіших компонентів максимізації прибутку, інвестиції в основний капітал безпосередньо впливають на успішність будь-якої компанії, допомагаючи завойовувати позиції на ринку в умовах безперервної конкуренції.

Зважаючи на це інвестиції в основний капітал, які потрібні на оновлення і розширення виробництва, є найважливішим чинником розвитку економіки, особливо якщо враховувати те, що знос основних фондів в 2009 році вже склав 60%. Динаміка ступеня зносу основних засобів підприємств України за останні сім років представлена в таблиці 1. У цій таблиці також відображена технологічна структура інвестицій в основний капітал, яка показує те, як розподіляються частки капітальних вкладень, які направляються на будівельно-монтажні роботи, придбання машин, устаткування.

Таблиця 1

Технологічна структура інвестицій в основний капітал за 2004-2010 рр.

Показник	Рік						
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010*
Інвестиції в основний капітал	75714	93096	125254	188486	233081	151777	83852
<i>з них:</i>							
капітальне будівництво	41885	50552	71518	109694	134655	80091	46596
Частка до загального обсягу, %	55,3	54,3	57,1	58,2	57,8	52,8	45,1
машини, обладнання та транспортні засоби	33829	42544	53736	78792	98426	65340	37256
Частка до загального обсягу, %	44,7	45,7	42,9	41,8	42,2	47,2	36,1
Ступінь зносу основних засобів, %	49,3	49,0	51,5	52,6	61,2	60	56**

* - Інвестиції в основний капітал за січень-вересень 2010 року.

** - Ступінь зносу основних фондів на 17.06.2010

При такій ступені зносі, очевидним є те, що об'єм інвестицій є як і раніше недостатнім для здійснення ефективної структурної політики та оновлення основних виробничих фондів. Величина сукупних інвестицій, необхідних для заміни застарілих основних фондів у промисловості України, оцінюється експертами щонайменше у розмірі 100-150 млрд. дол. США [11]. Основною метою нинішнього інвестування в основний капітал є заміна зношеної техніки і устаткування; при цьому мотивом заміни є не низька ефективність їх використання, а неможливість подальшої експлуатації.

Основними чинниками, стримуючими активізацію інвестиційного процесу, являються: погіршення фінансового положення промислових підприємств, відсутність ефективних механізмів трансформації заощаджень населення в інвестиції, недостатній рівень капіталізації банківської системи, висока вартість кредитних ресурсів [2]. Будь-які інвестиції пов'язані з інвестиційною діяльністю підприємства, яка є процесом обґрунтування і реалізації найбільш ефективних форм вкладень капіталу, спрямованих на розширення економічного потенціалу підприємства. Для здійснення інвестиційної діяльності підприємства виробляють інвестиційну політику, яка є частиною стратегії розвитку підприємства і загальної політики управління прибутком, та виступає як частина реформування підприємства і націлена на забезпечення оптимального використання інвестиційних ресурсів, раціональне поєднання різних джерел фінансування [1].

Сама ж інвестиційна активність господарюючих суб'єктів залежить від двох основних чинників: від об'єму доступних для них фінансових ресурсів і від їх зацікавленості в удосконаленні свого виробничого потенціалу.

Досі, плануючи свою інвестиційну діяльність, підприємства виходять переважно з можливості її здійснення за рахунок власних засобів. Власні засоби – важлива ланка у взаєминах з усіма іншими економічними суб'єктами. Саме величина власних засобів дає можливість підприємству почувати себе адекватно (комфортно) на ринку [3].

Однак, післякризовий період характеризується поступовим підвищенням частки залучених з різних джерел засобів. В той же час власні засоби підприємств продовжують залишатися одним з головних джерел в структурі джерел фінансування.

Основні джерела власних засобів підприємств, що направляються на фінансування інвестицій в основний капітал, формуються за рахунок амортизаційних відрахувань і прибутку (обидва ці джерела можуть бути використані не лише для підтримки виробництва підприємства на колишньому рівні, але і як джерело нарощування виробництва).

Під впливом фінансової кризи 2008 року реалізація ролі даних джерел інвестиційних ресурсів визначалася дією ряду чинників. Так при несприятливих тенденціях в інвестиційній сфері, які мають місце під час фінансової кризи і пов'язані з погіршенням фінансового положення підприємств, можливості використання ресурсів інвестування на мікрорівні були дуже обмеженими.

Для підприємств прибуток – це потужне джерело залучення інвестицій у формі самофінансування, що не призводить до виникнення боргових зобов'язань. Проте в умовах спаду виробництва, кризи неплатежів, зростання витрат виробництва зумовили різке зниження маси прибутку і масштабів його використання для інвестування. Велика частина підприємств майже повністю втратила оборотні кошти збільшувалась кількість збиткових підприємств і організацій. Дані про діяльність підприємств за 2004 -2010 рр. представлені в таблиці 2 [9].

Таблиця 2

Фінансові результати від звичайної діяльності підприємств України до оподаткування за 2004-2010 рр.

Рік	Підприємства, які одержали прибуток		Підприємства, які одержали збиток	
	у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат, млн. грн.	у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат, млн. грн.
2004	65,2	73694,7	34,8	29116,3
2005	65,8	89165,1	34,2	24794,3
2006	66,5	110648,6	33,5	34395,2
2007	67,5	182994,4	32,5	47096,5
2008	62,8	193669,1	37,2	184714,9
2009	60,1	144059,2	39,9	186473,9
2010*	55,3	99788,2	44,7	60426,3

* - Фінансові результати діяльності підприємств України за січень - серпень 2010 року.

З таблиці 2 видно, що частка підприємств, які одержували прибуток мала позитивну тенденцію до збільшення на протязі 2004-2007 рр. Якщо в 2004 році частка підприємств, які одержали прибуток складала 65,2% від їх загальної кількості, то в 2007 році вона вже склала 67,5%. Далі, починаючи з 2008 року частка прибуткових підприємств зменшується, так в 2008 році частка прибуткових підприємств склала 62,8%, що на 4,7% менше ніж в попередньому році. Зменшення частки прибуткових підприємств на 2,7% спостерігалася і в 2009 році (вона склала 60,1%).

Отже, в результаті збільшення за останні роки частки підприємств, які отримали збиток, кількість підприємств що мали б змогу направити частину свого прибутку для інвестицій в основний капітал зменшується. Труднощі використання прибутку на потреби інвестування полягали не лише в недостатності його маси, а ще і в тому, що внаслідок розростання неплатежів і бартерних угод відбувалося різке скорочення у виручці від продажів грошової складової прибутку, що практично виключало саму можливість її використання для інвестування. Зменшення грошовою частину прибутку робило нездійсненним завданням використання прибутку як джерела інвестування після сплати податків, що і представлено в таблиці 3.

Чистий прибуток (збиток) підприємств України за 2008-2010 рр.

Рік	Чистий прибуток (збиток) млн. грн.	Підприємства, які одержали прибуток		Підприємства, які одержали збиток	
		у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат, млн. грн.	у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат, млн. грн.
2008	- 41025,1	61,3	144460,1	38,7	185485,2
2009	- 37131,1	58,9	108853,4	41,1	145984,5
2010*	12532,9	51,6	54337,8	48,4	41804,9

* - Чистий прибуток (збиток) підприємств за січень-червень 2010 року.

Ще одним найважливішим джерелом самофінансування підприємств служать амортизаційні відрахування. Перевага амортизаційних відрахувань як джерела засобів полягає в тому, що вони існують при будь-якому фінансовому положенні підприємства і завжди залишаються в його розпорядженні. Величина амортизації як джерела фінансування інвестицій багато в чому залежить від способу її нарахування, який як правило, визначається і регулюється державою. Застосування прискорених способів (тобто прискорена амортизація, про що говориться в Податковому кодексі) дозволяє збільшити амортизаційні відрахування в початкові періоди експлуатації об'єктів інвестицій, що за інших рівних умов призводить до зростання об'ємів самофінансування. В цілому адекватна амортизаційна політика за певних умов може сприяти вивільненню засобів, що перевищують витрати по здійснених інвестиціях [4].

Проте при дефіциті власних ресурсів підприємств, браку оборотних коштів, кризі неплатежів істотно знизилася можливість використання амортизаційних відрахувань як джерела інвестування. В період кризи характерним було знецінення амортизаційних фондів підприємств, а криза збуту товарів викликала різке падіння частки амортизаційних відрахувань в структурі витрат на виробництво продукції. Проблемою також стало і нецільове використання амортизаційних відрахувань. Причини якої пов'язані з погіршенням фінансового положення підприємств, внаслідок чого амортизаційні відрахування в значній частині прямували на поточні потреби (поповнення оборотних коштів, виплату заробітної плати, здійснення платежів), із зменшенням інвестиційної активності підприємств.

В цілому можна сказати, що власний капітал як джерело фінансування реальних інвестицій характеризується наступними позитивними основними особливостями: простотою залучення (рішення, пов'язані із збільшенням власного капіталу (особливо за рахунок внутрішніх джерел його формування) приймаються власниками і менеджерами підприємства без необхідності отримання згоди інших господарюючих суб'єктів); вищою здатністю генерування прибутку (при його використанні не потрібно сплати позикового відсотка); забезпеченням фінансової стійкості розвитку підприємства, його платоспроможності в довгостроковому періоді, а відповідно зниженням ризику банкрутства.

В той же час йому властиві наступні недоліки: обмеженість об'єму залучення; невикористана можливість приросту коефіцієнта рентабельності власного капіталу за рахунок залучення позикових фінансових коштів, оскільки без такого залучення неможливо забезпечити перевищення коефіцієнта фінансової рентабельності діяльності підприємства над економічною [4].

Таким чином, власні засоби підприємств як джерело інвестування мають як позитивні так і негативні сторони і є найважливішим джерелом ресурсів, що інвестуються в основний капітал. Проте, для підвищення рентабельності власних засобів підприємство може використовувати не лише власні, але і залучені засоби.

Правильне використання залучених засобів дозволяє підприємству раціоналізувати свою діяльність і максимізувати прибуток як в короткостроковому, так і в довгостроковому тимчасовому інтервалі [3]. Порівняльний аналіз інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування за 2004-2010 рр. представлений в таблиці 4 [8].

Таблиця 4

Структура інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування в 2004-2010 рр., %

Показники	Рік						
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010*
Інвестиції в основний капітал**	75714	93096	125254	188486	233081	151777	83852
	100	100	100	100	100	100	100
Власні кошти підприємств	61,7	57,4	57,8	56,5	56,7	63,3	57,4
Залучені кошти	38,3	42,6	42,2	43,5	43,3	36,7	42,6
<i>внутрішні джерела</i>	34,7	37,6	38,5	40	40	32,2	40,1
<i>з них:</i>							
кредити банків та інші позики	7,6	14,8	15,5	16,6	17,3	14,2	13,7
бюджетні кошти	15,2	9,7	9,8	9,5	9,2	7,1	7
кошти інвестиційних фондів	н	н	1,7	2,2	2,4	1,7	н
інші джерела фінансування	11,9	13,1	11,5	11,7	11,1	9,2	19,4
<i>зовнішні джерела:</i>	3,6	5,0	3,7	3,5	3,3	4,5	2,5
кошти іноземних інвесторів							

* - Структура інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування за січень-вересень 2010 року.

** - Всього інвестицій в основний капітал млн. грн. (або 100%).

н - немає даних

З таблиці 1 видно, що загальний об'єм інвестицій в основний капітал до 2009 року мав чітку тенденцію до збільшення. Доказом цього є те, що якщо в 2004 році їх сума склала 75 714 млн. грн. то в 2008 році об'єм інвестицій в основний капітал вже склав 233081 млн. грн., тобто виріс приблизно в 3 рази. Починаючи з 2009 року спостерігається зменшення інвестицій в основний капітал.

Обсяг інвестицій в основний капітал, освоєних підприємствами й організаціями України, за січень-вересень 2010 року у порівнянних цінах становив 97,1% від капіталовкладень за відповідний період 2009 року. При цьому з усього об'єму інвестицій в основний капітал в 2009 році об'єм інвестицій за рахунок власних засобів підприємств і організацій склав 63,3%, що на 6,6% більше, ніж в попередньому 2008 році. Це можна пояснити неможливістю отримання підприємства в період кризи необхідних їм фінансових ресурсів за допомогою банківських кредитів. Тобто опора підприємств на власні джерела фінансування є вимушеним заходом за умов нерозвиненості вітчизняної кредитної системи і фондового ринку. Банківський сектор стримано відноситься до інвестицій в реальний сектор економіки.

Хоча якщо в цілому розглядати вкладення інвестицій підприємствами використовуючи власні ресурси, то упродовж періоду з 2004 року по 2008 рік вони мали тенденцію до зниження і можна припустити, що вона зберігатиметься і в наступні роки. Так за 9 місяців 2010 року інвестиції в основний капітал за рахунок власних коштів підприємств склали 48106,1 млн. грн., тоді як за той же період в 2009 році їх сума складала 55896,9 млн. грн., тобто на 7790,8 млн. грн. більше ніж в 2010 році.

У свою чергу вкладення підприємствами інвестицій в основний капітал за рахунок залучених коштів має тенденцію до збільшення. Підтвердженням цьому є дані таблиці 4, згідно з якими об'єми інвестицій за рахунок залучених коштів в 2005 році зросли у порівнянні з 2004 року на 4,3% . У 2007 році доля об'єму інвестицій в основний капітал за рахунок залучених засобів склала 43,5 %, що на 1,3% більше ніж аналогічний показник в 2006 році. Мінімальне значення частки залучених засобів в загальному об'ємі інвестицій в основний капітал за досліджуваний нами період мало місце в 2009 році – 36,7%.

Це зниження приросту інвестицій за рахунок позикових засобів стало наслідком існування значних кредитних ризиків і посилення вимог до позичальників з боку кредитних установ, а також внаслідок переходу підприємств до більше зваженої політики по залученню кредитних ресурсів. Крім того це стало також наслідком нестабільності світових фінансових ринків.

Що стосується цього показника за останній рік, то за 9 місяців 2010 року він склав 42,6% від загального числа інвестицій в основний капітал, що більше на 7% за аналогічний період 2009 року (за січень-вересень 2009 року частка інвестицій в основний капітал за рахунок залучених засобів склала 35,7%). При цьому, особливо важливим є те, що збільшення частки залучених засобів сталося за рахунок збереження значного об'єму банківського кредитування і позикових коштів інших організацій (а також коштів інвестиційних фондів) з одночасним скороченням бюджетного фінансування. Так у розрізі джерел фінансування капітальних інвестицій в 2009 році на частку державного бюджету довелося 4,4% (роком раніше – 5,0%), місцевих бюджетів – 2,7% (4,2%), кредитів банків та інших позик – 14,2% (17,3%). Тобто, ми бачимо, що знижується доля бюджетних інвестицій. Проте для підтримки інвестиційної активності в країні у кризовий період потрібне підвищення її бюджетних інвестицій. При абсолютному скороченні об'єму інвестицій в 2009 році в порівнянні з аналогічним періодом попереднього року збільшення об'ємів і частки засобів бюджетів в джерелах фінансування інвестицій в основний капітал повинне було стати однією з умов пом'якшення негативних наслідків різкого обмеження власних засобів підприємств, проте як видно з таблиці 4 цього не сталося.

В 2009 році на 6,6% в порівнянні з 2008 роком збільшилася питома вага власних джерел фінансування інвестицій в основний капітал, який склав 96019 млн. грн. Враховуючи зниження частки прибуткових організацій на 2,4% (таблиця. 3), можна зробити висновок, що основну частину власних джерел фінансування відтворення основних фондів склали амортизаційні відрахування, як основне джерело інвестицій в умовах істотного зниження прибутковості бізнесу і значного зменшення можливостей довгострокового кредитування.

Для початку 2010 року характерним стало звуження внутрішнього ринку і падіння прибутків, що визначило різке скорочення об'ємів і частки власних засобів підприємств і організацій в структурі джерел фінансування інвестицій в основний капітал. Гостра нестача власних засобів частково компенсувалася залученням короткострокових банківських кредитів та інших залучених коштів [5].

Так само необхідно відмітити, що в структурі залучених засобів спостерігається тенденція збільшення внутрішніх джерел інвестицій і відповідно зменшення зовнішніх джерел. Причому серед внутрішніх джерел інвестування в основний капітал найбільшу питому вагу упродовж усього досліджуваного періоду мали банківські кредити та інші позики. Важливим також є те, що за період з 2006 по 2008 року в структурі внутрішніх залучених засобів збільшилася питома вага засобів інвестиційних фондів. Так в 2008 році їх частка склала 2,4 % від загального об'єму інвестицій в основний капітал. Зменшення цього показника на 0,7% спостерігається в 2009 році. Що стосується зовнішніх джерел у вигляді коштів іноземних інвесторів, то їх частка в загальній структурі інвестицій в основний капітал на 2009 рік за січень-вересень склала 4,4%, що на 1,9% більше, ніж за аналогічний період 2010 року.

Необхідно також відмітити, що якщо в ринковій економіці відповідно до об'єктивних закономірностей частка внутрішніх джерел значно знижується в періоди поживлення і підйому, коли підвищується інвестиційна активність, та зростає в періоди економічного спаду в умовах скорочення масштабів інвестування і зменшення пропозиції грошей, в українських умовах, де основним джерелом інвестиційного поліпшення поки що є внутрішні джерела підприємств, господарське поживлення супроводжувалося збереженням значної долі власних засобів в загальному об'ємі джерел фінансування інвестицій.

Таким чином, основний капітал грає велику роль в забезпеченні економічного зростання в довгостроковому плані. Оцінюючи інвестиції в основний капітал, можна зробити висновок, що спостерігається тенденція їх стабільного підвищення. Власні засоби підприємств є найважливішим джерелом ресурсів, що інвестуються в основний капітал і хоча вони продовжують зберігати домінуюче положення, порівняльний аналіз інвестицій

в основний капітал за джерелами фінансування показав, що в структурі джерел фінансування інвестицій спостерігається поступове підвищення частки залучених коштів.

Не виключена ймовірність того, що збережеться тенденція домінування інвестицій в основний капітал за рахунок власних коштів підприємств. Це може стати наслідком внесення змін в податкове законодавство (з прийняттям Податкового кодексу), що пов'язано з наданням податкових пільг, в результаті якого підприємці зможуть звільнити частину прибутку для інвестування у власний капітал.

Проте з 2010 року спостерігається стабільний приріст інвестицій за рахунок залучених коштів, приблизно на 7%, що пов'язано із заходами держави по стабілізації банківської системи, з поліпшенням умов кредитування. Швидше за все інвестиції з бюджетів також зростатимуть, у зв'язку з посиленням ролі держави по активізації інвестиційних процесів в економіці.

Посилення втручання держави в розвиток економіки в умовах кризи характерно і для країн із сформованим ринковим механізмом. В Україні, де ринкова інфраструктура ще не може працювати за законами саморегуляції, необхідність втручання держави в інвестиційний процес є ще більш важливою. Існуючі на сьогодні заходи уряду по стимулюванню інвестиційної діяльності, пов'язані з внесенням змін до податкового законодавства (у податковому кодексі планується поступово знизити податок на прибуток до 16 %), зростанням інвестицій держави в інфраструктурні проекти, а також з очікуваним щорічним зниженням темпів інфляції.

Якщо говорити про зниження податку на прибуток, то вплив цього зниження на положення підприємств в нинішніх умовах украй низький. Приріст прибутку, що залишається у розпорядженні підприємств буде мати позитивну дію на діяльність, у тому числі інвестиційну, високорентабельних структур. Проте основна маса підприємств, що не мають засобів на забезпечення виробничо-господарської діяльності власними оборотними активами, не наближається до рішення цієї задачі в найближчі декілька років, оскільки приріст вільних засобів буде "з'їдений" боргами по банківських кредитах. Розраховувати ж на підвищення їх інвестиційної активності у напрямі оновлення і розвитку виробництва взагалі не доводиться [6].

Значна частина підприємств як і раніше не має внутрішніх можливостей формування фінансового потенціалу інвестиційного поживлення. У зв'язку з цим виникає необхідність виявлення можливостей і умов залучення зовнішніх джерел фінансування інвестицій. Нині одним з основних традиційних джерел залучення засобів продовжують залишатися кредити банків. При цьому найважливішим чинником при прийнятті банком рішення про надання позики було і залишається наявність ліквідного забезпечення або надійних гарантій. Тому, якщо підприємство має в розпорядженні ліквідне забезпечення і умови надання позики прийнятні з економічної точки зору, то можна вдатися до банківських позик [7]. Проте банківські позики в сучасних умовах навряд чи зможуть бути інструментом довгострокового фінансування. В той же час зміна зовнішніх чинників, загострення конкурентної боротьби, потреба зростання і, як наслідок, потреба в залученні додаткових ресурсів для фінансування примушує компанії шукати нові джерела залучення фінансових ресурсів.

Таким чином, у зв'язку з функціонування акціонерних товариств в умовах, які швидко змінюються, виникає об'єктивна необхідність знаходження альтернативних джерел інвестицій. Основними потенційними інвестиційними ресурсами є засоби, що залучаються шляхом емісії цінних паперів. Це обумовлено тим, що засоби, які залучаються шляхом емісії цінних паперів характеризуються перспективністю, такі інвестиції в перспективі можуть бути досить масштабними. Проте вони є складним у застосуванні інвестиційним ресурсом внаслідок відсутності ефективного працюючого фондового ринку. У свою чергу, залучення інвестицій ефективніше ніж банківські кредити, це доведено світовою практикою, а емісія цінних паперів є одним з найбільш ефективних механізмів залучення інвестицій.

Література

1. Третьяков К. А. Роль инвестиций в развитии промышленных предприятий. Режим доступа: http://science-bsea.narod.ru/2009/ekonom_2009_2/tretijakov_rol.htm
2. Булгаков Д. Развитие инвестиционных процессов в современных условиях. Режим доступа: <http://www.lawinrussia.ru/molodie-avtori/2010-11-09/razvitie-investitsionnih-protssesov-v-sovremennih-usloviyah.html>
3. Акулов В. Б. Финансовый менеджмент. Петрозаводск: ПетрГУ, 2002. Режим доступа: <http://www.aup.ru/books/m148/8.htm>
4. Семенов С. С. Роль собственных средств в инвестиционном проекте предприятия. Режим доступа: <http://www.jurnal.org/articles/2010/ekon57.html>
5. Изряднова О. Инвестиции в реальный сектор экономики // Российская экономика: тенденции и перспективы. – №6, 2009. Режим доступа: http://smao.ru/ru/tp/analytics/article_976.html
6. Дасковский В. Б, Киселёв В. Б. Деградация и феномены инвестиционной деятельности в России. Режим доступа: <http://institutiones.com/investments/1268-investicionnaya-deyatelnost.html>
7. Шихвердиев А. П. Роль корпоративного управления в улучшении инвестиционного климата. Режим доступа: <http://koet.syktsu.ru/vestnik/2006/2006-1/4.htm>
8. Інвестиції в основний капітал за джерелами фінансування. [Електроний ресурс]/ Офіційний сайт. — Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
9. Фінансові результати від звичайної діяльності підприємств до оподаткування [Електроний ресурс] / Офіційний сайт. — Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
10. Чистий прибуток (збиток) підприємств.[Електроний ресурс] / Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
11. Даниленко А.А Актуальні питання прямих іноземних інвестицій до України з ЄС (у контексті розширення Євросоюзу на схід)// Фінанси України. – 2008. - №1. – с.127-137.

Резюме

В статті проаналізована текуща структура інвестицій в виробничих організаціях України. На основі порівняльного аналізу інвестицій в основний капітал по джерелам фінансування робиться висновок про те, що в структурі джерел фінансування інвестицій спостерігається поступове підвищення частки залучених коштів.

Ключевые слова: структура инвестиций, основной капитал, источники инвестиций, собственные средства, заёмные средства.

Резюме

В статті проаналізована поточна структура інвестицій у виробничих організаціях України. На основі порівняльного аналізу інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування робиться висновок про те, що в структурі джерел фінансування інвестицій спостерігається поступове підвищення частки залучених коштів.

Ключові слова: структура інвестицій, основний капітал, джерела інвестицій, власні кошти, залучені кошти.

Summary

The article analyzes the current structure of investment in manufacturing organizations in Ukraine. Based on comparative analysis of investment in fixed capital by sources of funding concludes that the structure of sources of investment financing has been a gradual increase in the proportion of borrowed funds.

Key words: structure of investment, fixed capital investment sources, own funds, borrowed funds.